

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΗΣ ΑΛΑΖΟΝΙΑΣ ΤΟΥΣ

Κρίση στα κόμματα εξουσίας από την αγανάκτηση των λαών

Το βλέπουμε παντού, προπαντός στις μικρές και μεγάλες δημοκρατικές χώρες, ν' αντιμετωπίζουν υπαρξιακή κρίση τα κόμματα εξουσίας που μέχρι τώρα μονοπωλούσαν το δικαίωμα να κυβερνούν. Πρόσφατα το είδαμε στην Αυστραλία, με την άνοδο μικρών κομμάτων και των ανεξαρτητών, που θα ελέγχουν κάθε απόφαση της κυβέρνησης Τέρνμπουλ στο Κοινοβούλιο, αλλά το είδαμε και στην Ελλάδα με την θεαματική άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, στην Ισπανία και Πορτογαλία, στη Βρετανία με το Brexit, στις ΗΠΑ με τον Ντόναλντ Τραμπ, ενώ από σαράντα κύματα θα περάσουν τα κόμματα εξουσίας στη Γαλλία, Ιταλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η απόφαση των Βρετανών για το Brexit και η αναταραχή που προκάλεσαν ο Ντόναλντ Τραμπ με τον Μπέρνι Σάντερς στις ΗΠΑ δεν είναι τυχαία φαινόμενα, όπως δεν οφείλονται μόνο στο σαδισμό των τζιχαδιστών οι φρικαστικές επιθέσεις τρομοκρατίας στην

Ευρώπη. Κοινός παρονομαστής όλων είναι η αγανάκτηση εκατομμυρίων περιθωριοποιημένων πολιτών από τις κυβερνήσεις τους μέσα σε γκέτο ακραίας φτώχειας, με μισθούς πείνας και μεγάλα ποσοστά ανεργίας, με υποτυπωδη ιατρική και νοσοκομειακή μέριμνα, με ρατσιστική αντιμετώπισή τους από τις αρχές και -το χειρότερο- χωρίς προοπτική για το μέλλον.

Στην Μέκκα του καπιταλισμού τις ΗΠΑ, δεκάδες εκατομμύρια πολίτες της εργάζονται σκληρά με βασικό μισθό μερικά δολάρια, στη Βρετανία οι εργαζόμενοι βρίσκονται αντιμέτωποι με πρόσφυγες από την ανατολική Ευρώπη διατεθειμένους να εργαστούν με μικρούς μισθούς, ενώ η εγκληματικότητα κυριαρχεί στις συνοικίες τους, στη Γαλλία οι μουσουλμάνοι είναι τρίτης κατηγορίας πολίτες σε θήλακες ανεργίας και μιζέριας, ενώ στην Ισπανία και Πορτογαλία -όπως στην Ελλάδα- οι λαοί τους υποφέρουν από μεγάλα ποσοστά ανεργίας και τα μέτρα λιτότητας που επέβαλαν οι ανελίπτοι νεοφιλελεύθεροι τεχνοκρά-

τες στις Βρυξέλλες.

Εκατομμύρια Αμερικανών προτιμούν τον δημαγωγό, Ντόναλντ Τραμπ, από την εκπρόσωπο του σαθρού κατεστημένου, Χίλαρι Κλίντον, ενώ πολλά εκατομμύρια δημοκρατικοί ψηφοφόροι προτιμούσαν τον έντιμο αντίπαλό της, Μπέρνι Σάντερς, για υποψήφιο τους στις προεδρικές εκλογές.

Οι ηγεσίες των κομμάτων εξουσίας γνωρίζουν το πρόβλημα και ανησυχούν, αλλά η λύση είναι πολύ δύσκολη επειδή έχουν θρέψει πολλές γενιές οπαδών τους, που βολεύτηκαν με αυτό το σύστημα και φοβούνται την απαραίτητη αλλαγή στο μοίρασμα της εθνικής πίτας. Οι καθεστωτικοί δεν θέλουν αύξηση στο φόρο εισοδήματος που πληρώνουν, αντιδρούν στις αυξήσεις μισθών και συντάξεων, απαιτούν «μικρότερο» κράτος με λιγότερες δαπάνες για την υγεία, παιδεία και κοινωνική πρόνοια.

Όμως, δεν μπορούν να πουν ότι η κοινωνία δεν τους προειδοποίησε και οι Έλληνες λέμε πως όπου δεν πίπτει λό-

γος πίπτει ράβδος. Οι λαοί έχουν πάρει την ράβδο στα χέρια τους και αλίμονο αν αρχίσουν να την χρησιμοποιούν, όπως στις ΗΠΑ όπου χύνεται αίμα στους δρόμους των πόλεων της, ή τις μεγάλες πορείες διαμαρτυρίας στη Γαλλία και Βρετανία.

Στην Αυστραλία, ευτυχώς, οι πολίτες μασιτίγωσαν μόνο με τις ψήφους τους το Λίμπεραλ Πάρτι και τους Εργατικούς, που απώλεσαν συνολικά περισσότερο από ένα εκατομμύριο ψηφοφόρους τους, γιατί βρισκόμαστε στα πρόθυρα μιας σκληρής πολιτικο-οικονομικής αντιπαράθεσης που οφείλεται στην αλαζονία των δύο κομμάτων εξουσίας. Γι' αυτό η Πολίν Χάνσον -αν είναι δυνατόν- επέστρεψε θριαμβευτικά στο Κοινοβούλιο και απαιτεί ν' ακουστούν οι απεχθείς προτάσεις της, ενώ και ο Νίκος Ξενοφών αύξησε την πολιτική δύναμή του με το κύμα αντίδρασης στο σημερινό status quo που θα πρέπει ν' αλλάξουν οι Λίμπεραλ και Εργατικοί πριν αλλάξουν αυτούς οι αγανακτισμένοι ψηφοφόροι.

Παράδειγμα προς μίμηση

«Οι φίλοι του Καστελλόριζου»

Την περασμένη Παρασκευή το πρωί παραβρέθηκα σε μια από τις πιο όμορφες και σημαντικές θα έλεγα εκδηλώσεις της χρονιάς, που αφορούσε την υποδοχή από το Δήμο Randwick τριών μαθητών από το Καστελλόριζο, της Δέσποινας Παπουτσή, του Αλέξανδρου Δερβίση και του Παντελή Αμύδαλου, αλλά είχε μεγάλη συμβολική σημασία.

Η ανταλλαγή μαθητών κάθε χρόνο ανάμεσα στις δύο χώρες, Αυστραλία και Ελλάδα, σφυρηλατεί τη συνέχεια των ιστορικών δεσμών τους, αλλά προπαντός δίνει την ευκαιρία στα παιδιά της Ελλάδας τη σπάνια δυνατότητα να γνωρίσουν τις δεύτερες πατρίδες για εκατομμύρια συμπατριώτες τους.

Γι' αυτό είναι άξιοι συγχαρητηρίων «Οι φίλοι του Καστελλόριζου» που οργανώνουν την ανταλλαγή μαθητών και θα πρέπει να είναι παράδειγμα προς μίμηση για τις χιλιάδες άλλες εθνοτοπικές οργανώσεις μας σε ολόκληρο τον κόσμο. Αν όλες αυτές οι οργανώσεις υιοθετούσαν το πρόγραμμα ανταλλαγών, τα αδέρφια μας στην Ελλάδα θα μάς έβλεπαν και θα μάς έκριναν διαφορετικά, εντυπωσιασμένα από τα μεγάλα έργα και την πρόδομάς σε ξένες χώρες, την συντήρησή της ελληνικής μας ταυτότητας και τον σεβασμό που απολαμβάνουμε σε διαφορετικές κοινωνίες.

Με την πείρα μου, όμως, ύστερα από δεκαετίες σ' αυτό το μετερίζι δεν περιμένω με κομμένη την ανάσα τα συμβούλια της Ανω Κρύας Βρύσης να ξοδεύσουν μερικά από τα αποθηκευμένα δολάρια τους για τα νιάτα μας εδώ και στην Ελλάδα...

Ελληναρούδες Πομακοπούλες!

Από την Ελλάδα και την πόλη της Κομοτηνής, η Ζεϊνέπ

Παδαλί Μεχμέτ και η Ελίφ Αχμέτ Αρής αντιπροσώπευσαν την Ελλάδα στην Διεθνή Ολυμπιάδα Τούρκικης Γλώσσας και κέρδισαν χρυσά μετάλλια στην κατηγορία της ποίησης και στην κατηγορία της έκθεσης. Προς γνώσιν και συμμόρφωσιν ορισμένων... Οι Πομάκοι ημούν και σέβονται την πατρίδα τους Ελλάδα και τη σημαία! Σήκωσαν ψηλά τη σημαία της Ελλάδας μέσα στην Τουρκία... Κάτι που δεν είναι σίγουρο ότι θα έκαναν πολλοί άλλοι, ακόμη κι από αυτούς που πουλάνε άφθονο «πατριωτισμό» εκ του ασφαλούς βέβαια...

Αθώωθηκε ο Μιλόσεβιτς

Ο Σλ. Μιλόσεβιτς, που χαρακτηρίστηκε «χασάπης των Βαλκανίων» και δικαιώθηκε στη Χάγη έγινε θύμα της δυτικής προπαγάνδας. «Είναι εγκληματίας πολέμου», «προκάλεσε γενοκτονία στη Βοσνία», «είναι φονιάς, είναι ο χασάπης των Βαλκανίων». Αυτοί είναι μερικοί μόνο από τους δεκάδες χαρακτηρισμούς που χρησιμοποιήθηκαν αποκάλυπτα από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης της Δύσης, για τη δαιμονοποίηση του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς.

Ο Σλομποντάν Μιλόσεβιτς υπήρξε ένας από τους βασικότερους εκφραστές του σερβικού εθνικισμού στην τελευταία περίοδο πριν από τη διάσπαση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας. Θεωρείται από πολλούς, ιδιαίτερα στη Δύση, ως ένας από τους κύριους υπαίτιους (μαζί με τον Κροάτη Τούτζμαν) για τους πολέμους της Γιουγκοσλαβίας την δεκαετία του 1990.

Το 1999, κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κοσόβου, κατηγορήθηκε ότι είχε διατάξει ή είχε επιτρέψει την διάπραξη εγκλημάτων πολέμου στην επαρχία αυτή. Αργότερα προστέθηκαν κατηγορίες για εγκλήματα σχετικά με τους πολέμους στην Κροατία και την Βο-

σνία, δέκα χρόνια νωρίτερα, συμπεριλαμβανομένης της κατηγορίας για γενοκτονία στην Βοσνία. Για πολιτικούς λόγους είχε προηγουμένως χαρακτηριστεί από διπλωμάτες «κύριος παράγοντας σταθερότητας στα Βαλκάνια» και συνυπέγραψε την Συμφωνία Ειρήνης του Ντέπτον το 1995.

Η δίκη του για τις συγκεκριμένες κατηγορίες ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 2002 στο Διεθνές Δικαστήριο Εγκλημάτων Πολέμου στη Χάγη, αλλά διακόπηκε μετά το θάνατό του από καρδιακή προσβολή.

Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, που λειτουργεί υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, απάλλαξε μετά θάνατον τον Μιλόσεβιτς και τη χώρα του από την κατηγορία της γενοκτονίας. Το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν υπάρχουν πειστήρια που να αποδεικνύουν ότι το Βελιγράδι είχε υπό τον έλεγχό του, τον στρατό των Σερβοβοσνίων και απέρριψε την καταβολή οικονομικής αποζημίωσης από τη Σερβία στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

Καλό!

- Τί δουλειά κάνεις;
- Είμαι personal assistant of the executive technical head manager.
- Στα Ελληνικά;
- Δίνω εργαλεία στον μάστορα!

Ακόμη ένα:

- Ποιος είναι ο καλύτερος φίλος του άνδρα;
- Η γυναίκα!
- Ποια γυναίκα ρε άσχετε; Ο σκύλος είναι.
- Ποιος σκύλος μωρέ... η γυναίκα είναι σου λέω.
- Καλά, κλείσε τη γυναίκα και το σκύλο σου στο πορτοπαγκάζ, άνοιξέ τους μετά από δύο ώρες και δεσ ποιος από τους δυο θα σου κάνει χαρούλες!